

GRADOVI LOARE, BRETAGNIJA, NORMANDIJA IN PARIZ
od 9.5.2012 do 30.5.2013

Obisk gradov na Loari se mi je odmikal že več let, saj sem imel v načrtu podrobnejši ogled in ne le turistično dirjanje od gradu do gradu. Prav tako sta me privlačila Bretagna in Normandija, pa ne samo Mont San Michel ali obala, kjer so se izkrcale zavezniške enote, temveč bolj zaledje in razčlenjena bretanska obala. »Ko bom v penziji, si bom za ta izlet rezerviral cel mesec«, sem si vedno govoril. Pa je prišla tudi penzija, nikakor pa nisem uspel nabrati za cel mesec časa. Tako sta prenekateri načrt in želja ostala za naslednji obisk.

Četrtek, 9.5.2013: Ljubljana – Sulzemoos

Po večmesečnem načrtovanju potovanja sva se na dan zmage odpravila iz Ljubljane, pa še to šele ob 15.30, ker sem imel neodložljive obveznosti. Do Muenchna kar po ustaljeni poti, lahko bi šlo tudi miže. Pot sva imela nastavljeno na Garminu (beri Ančki), a sva jo v Munchenu vsekala skozi center, predvsem zaradi nostalgичnih spominov. Zaradi gradnje leve strani notranjega ringa nama je »bližnjica« vzela več časa kot vožnja okoli po zunanjem ringu. Večerni cilj sva imela Sulzemoosu (25 km iz Muenchna), na PZA poleg velikega nakupovalnega centra za caravaning. Prispela sva ob 21h, po pirčku in večerji se je prilegel miren spanec med približno 15 camperji.

Prevoženo 448 km, spanje PZA Sulzemoos: N 48.28190; E 11.26130 – brezplačno

Petek, 10.05.2013: Sulzemoos - Troyes

Ponoči je deževalo, zjutraj sva opravila manjši nakup za najin domek in se ob 9,30h odpravila na pot. Do Stuttgarta naju je pralo. V Francijo sva prestopila ob 13 uri. Ustavila sva se v manjšem Outlet mestecu takoj za mejo. Bolj kot z nakupi sva potešila firbec. Hitro sva nadaljevala pot, mimo Strasbourga, mimo Saverna, mesteca s prelepimi alzaškimi hišami, lesenimi fasadami in polkni vseh barv. Ta pride na vrsto jeseni!! Užitek za oko in fotko!! Naslednji večji postanek je bil za mojo dušo - Canal de la Marne in slavno dvigalo za ladje pri St Louis Artzwiller. Po kanalu pripeljejo turistične ladje. Po tirnicah dvignejo (ali spustijo) s pomočjo kontra uteži bazen, kamor zapeljejo tri ladje,

skupaj 900 ton 50 m visoko. Dvigalo nadomesti 17 klasičnih zapornic. Seveda sva si sve pogledala v detalje, poslikala in posnela lep filmček! Pot sva nadaljevala proti Nancyju po N 4 in dalje do Troyesa, kjer sva zaključila dan. Nič ne omenjamo kulinarike, ker skoraj ni bilo časa. Našla sva sicer priporočen PZA pri policijski postaji (N 48.291631, E 4.071634), ki pa naju ni navdušil. Bila bi namreč edina na ogromnem parkirišču. Nato sva dobre pol ure iskala prostor ter se ob 21.30 sparkirala na majhno parkirišče pri Q land . In glej – kmalu je bilo na mizi KOSILO. Noč je bila mirna.

Prevoženo 689 km, spanje P Troyes: N 48.30491; E 4.09254 – brezplačno, bližina prometnice!

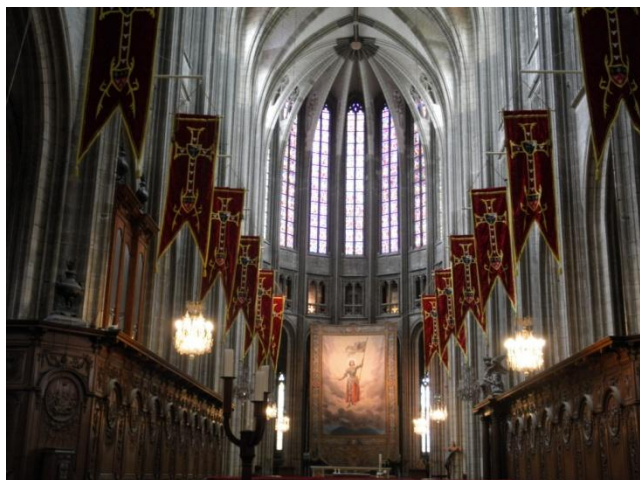

Sobota, 11.05.2013: Troyes - Blois

Zjutraj sva si ogledala mesto Troyes. Parkirala sva na parkirišču pri policijski postaji in ugotovila, da je tam le prenočil en camper, ki je prišel po najinem odhodu. Mesto samo je zelo lepo, prelepe predalčaste stare hiše (vidi se, da je bilo mestu med 2. svetovno vojno prizanešeno), katedrala s petimi ladjami, kar je redkost, naletela sva celo na bogato orientalsko poroko z več sto svati. Ob 11h sva nadaljevala pot proti Orleansu (190 km) in si ga na hitro ogledala (parking N 47.90545; E 1.91094). Je simpatično nakupovalno središče, vse poti se stekajo k trgu s kipom device Orleanske. Mesto je večje, katedrala načičkana z zastavami in grbi, ne naredi vtisa. Namesto Marije je na oltarju slika device Orleanske. Nadaljevala sva pot proti Bloisu (60 km), ki je hkrati tudi začetek

najinega potepanja po dolini Loare. Našla sva lep prostor ob Loari, kjer je že parkiralo 6 avtomobov. Takoj sva sedla na kolo in se odpravila na prvi informativni krog. Ko se je stemnilo, sva iz avtodoma uživala v razgledu na reko in osvetljeno mesto z gradom in cerkvijo na hribu. Noč je bila mirna.

Prevoženo 256 km, spanje P Blois: N 47.58767; E 134713. - brezplačno

Nedelja, 12.05.2013: Blois

Zjutraj sva se najprej odpravila na ogled gradu. Dvorišče samo je očaralo z enkratnim stopniščem, grad sam pa ni bil dovolj opremljen, da bi spominjal na bogato grajsko življenje. Grad se je dograjeval od 10. do 17. stoletja, vsak kralj, ki je v njem živel, pa je dodal svoje krilo. Zatem sva prekolesarila še mesto samo in se kasneje odpravila proti gradu Chambord. Pot je bila čudovita, kolesarska pot se je vila ob reki Loari, skozi gozdičke in preko travnikov. Že sama zunanost gradu povsem očara. Grad ima 440 sob, 85 stopnišč in 365 dimnikov. Ogled notranjosti sva prihranila za naslednji dan, ker so naju naenkrat začeli preganjati črni oblaki. Na parkirišču sva naletela na 80-letnega francoza, ki si je prišel ogledat grad z električnim kolesom iz 85 km oddaljenega kraja, kamor se je tudi vračal. Navdušeno je pripovedoval, da ga je novo kolo pomladilo za 15 let. »Tako kolo imela bova tudi midva«, sva si rekla. Na povratku sva si najprej ogledala park in zunanost gradu Villesavin, ki je v privatni lasti, kamor pa zaradi zasoljene vstopnine in slabih ocen nisva

vstopila. Tudi grad Cheverny je v privatni lasti družine Hurault , ki tam tudi živijo. Grad je bistveno lepše ohranjen, tako vrtovi kot notranjost. Znani so po vzreji lovskih psov. Utrujena sva se po 64 km vrnila domov. Skoraj cel dan so se nad nama podili črni oblaki in pihal močan veter, vendar ni padla niti kapljica. Tudi na tako vreme se bo potrebno privaditi.

Prevoženo s kolesom 64 km, spanje P Blois na istem mestu.

Ponedeljek, 13.05.2013: Blois - Amboise

Pred nadaljevanjem poti sva se avtomodom vrnila v Chambord in si ogledala še notranjost. Poleg soban kraljev in kraljic ter njihovih zgodb najbolj očara dvojno centralno stopnišče in sprehod po terasi med strehami in dimniki, ki z razgledom na okolico prav gotovo predstavlja najlepši del gradu. Pot sva nadaljevala do gradu Chaumont, ki leži na vzpetini nad Loaro in je prav tako v privatni lasti. Mnogo let je bil dom Katarine Medeci in kasneje njene tekmice Diane Depoitiers. Nadaljevala sva pot proti Chenonceauju, ki je prav tako eden izmed biserov »gradov ob Loari«, čeprav se nahaja ob reci Cher. Zgrajen je kot most na vodi, prelepa okolica z vrtovi in bogata notranjost priča o njihovem razkošnem življenju. Zopet se srečujemo z istimi osebami – Henrikom II., Karatino Medičejsko in Diane Depoitiers, kakor tudi z ostalimi kralji in kraljicami dinastije Valois, ki je izumrla s Henrikom III. Po njem so v Fanciji oblast prevzeli Bourboni, s prvim kraljem Henrikom IV. Pot sva zaključila v

mestu Ambois, znano tudi kot zadnji dom in počivališče Leonarda Da Vincia. Nastanila sva se v lepem kampu L'ille d'Or na otoku sredi Seine, odšla na kratek potep po mestu in kozarček roseja. Ker sva prišla tudi do interneta, sva opravila tudi prvo javljanje domov!

Prevoženo 99 km, spanje C L'ille d'Or: N 47.41800; E 0.98884 – z elektr. in Wi-fi 12,80 eur

Torek, 14.5.2013: Amboise - Villandry

Opravila sva totalno osebno in tehnično higieno in se po nakupu goriva odpravila dalje via Tours. Ker je vreme muhasto, se tudi midva prilagajava in spreminjava načrte glede dostopa do gradov (kolo ali avto). Ustavila sva se v VILLANDRYU, kjer je bil super PZA prav pod gradom in se odpravila na ogled gradu, pravzaprav okolice. Grad sam ni poseben, posebni so vrtovi. V treh nivojih. Ne moreš verjeti – iz pušpanove žive meje so narejeni prelepi otočki v obliki rož, srčkov....., v teh otočkih od zelenjave (solata, radič, peteršilj, artičoke), do pisanih travniških rož v kombinaciji tulipanov ali lilij v vseh barvnih odtenkih... obdano s sadnim drevjem. Moraš videti vsaj slike – res enkratno. En nivo je posajen samo z začimbami.... Resnično umetnija!!

Ker se je vreme malo vneslo, sva sedla na kolo in se odpravila do Azay le Rideau – eden najbolj priljubljenih gradov, tako imenovani beli grad. Leži ob reki Indri v dolini Cher. Vsak grad zase je nekaj posebnega, svetlobe, ki ga osvetljujejo, okolica. Prekolesarila sva 30 km in se ob 16.30 vrnila

lačna. Prejšnji dan, ko je bilo še kar hladno, sva v ETINI »shrambi« našla joto, ki sta jo pustila Ana in Urban. Hvala, bila je super – imata v dobrem dobro kosilo. Ta dan sva si privoščila žrebičkove zrezke z jajcem in francoski motovilec. Seveda zraven kozarček oplotniške Kvasovine, ki naju vedno pridno spremlja in dokazuje, da lahko tekmuje tudi v Franciji. Hladilnik imava sicer napolnjen z domačimi dobrotami, v shrami kraljuje ETA, Milojki pa se kar »rola«, ko vidi v trgovinah in tržnicah bogato naložene rakce, ribe, paštete, sirčke... ki si jih privoščiva le za sproti, da ne bi mislili, da jih stradava. Ker se je PZA že dodobra napolnil, sva se odločila, da tu ostaneva in nadaljujema naslednji dan.

Prevoženo 43 km, spanje PZA Villandry: N 47.341270; E 0.510380, brezplačno, WC, voda na žetone

Sreda, 15.5.2013: Villandry - Saumur

Na pot proti 16 km oddaljenem TOURSU sva krenila pred 8 uro zjutraj (tudi pred zajtrkom), da bi se ognila gneči na cesti. Kupila sva še tople bagete, imava paštetko in sirček, kavica in jupi! Gneči pa se niti nisva izognila, vsi so drveli v službe. Našla pa sva kar dobro parkirno mesto, pozajtrkovala in po 9 uri sedla na kolo. Ogledala sva si prelepo katedralo, stari del mesta, boljši trg, živilski trg... Bilo pa je tako hladno, da si je Milojka morala kupiti žabe. Ob 12h sva presedlala v avtodom in se podala naprej proti mestu CHINON, kjer je lepa trdnjava, mesto pa simpatično. Pot sva nadaljevala do FONTEVRAU-ja, kjer je samostan iz 11. stoletja, namenjen tako menihom kot redovnicam, izgubljenim ženskam ali gobavcem. Vsaka enota ima svoje prostore in cerkev. Samostan si je pod

pokroviteljstvi kraljev pridobil veliko bogastvo. V njem so bili 130 let tudi zapori. Med potjo sva občudovala odtenke zelene barve, lepo urejene vrtove, okolice hiš, cvetoče travnike, prometne rondoje kot rožnate pravljice. Kar se tega tiče, je to verjetno eden najlepših terminov za potovanje. Pot sva nadaljevala do SAUMURA, v kamp, kjer sva se pustila pocrklati od Ete, rio mare, barille, francoski motovilec, Hoferjev češnjev paradižnik in seveda Kvasovina. Le malo počitka, pa na kolo in v mesto (kljub utrujenosti po reklu – »doma bomo, ko ne bomo mogli več nikamor«). Mesto je simpatično, prekolesarila sva ga, najprej iz kampa in preko mostu na reki Loare – tudi ta kamp stoji na otoku, zato je toliko bolj zanimivo. Mesto je prijazno, polno lokalov, ravno prav za kozarček ali 2.

Prevoženo 112 km, spanje Camp L'ille d'Offar Saumur; N 47.25883; E 0.06248 – 18 eur

Četrtek, 16.5.2013: Sammur – Rennes

Jutro je in mraz – zunaj 6 oC, notri 13 oC, ogrejeva prostor, da je bolj prijazno. V mestih je zjutraj živahno, kolesarjenje je prijazno. Opazila sva skuter, ki je imel na prtljažniku vgrajen rezervoar in sproti posedal pasje iztrebke! Presenečajo tudi kampi, ki so urejeni, je pa še zelo malo turistov. Ponovno se odpraviva v mesto, na ogled gradu, ki je ves čas koketiral z nama z druge strani Loire. Še malo sva poflankirala po mestu, potem nazaj v kamp in pot pod noge. Kamp je sicer simpatičen,

ima bazen....ampak v tej »vročini«.. Ob 13h sva nadaljevala pot proti ANGERSU. Pravijo, da je tu kralj Franc I. Leonarda da Vinci pregovoril, da je prišel na dvor in postal kraljevi slikar, arhitekt in inženir. Bil je zelo cenjen. Mesto ima lepo katedralo, lep je tudi stari del mesta, ki sva si ga dobro ogledala, si privoščila perutninski sendvič in pivo. V grad nisva šla. Pot sva nadaljevala ob 16h, tudi sonce naju je zadovoljivo ogrelo. Odmikava se od Loire in gradov in nadaljujeva proti BRETAGNI, proti morju. Gradov imava dovolj. Milojka je v času ogledov gradov zelo slabo spala, verjame, da bo brez gradov tudi spanec boljši. V nekem nakupovalnem centru sva kupila gembere, paštetke, olive, roze – danes bo večerja po najinem okusu. Tudi jaz sem že razglabljal, da so vsi kulinarični mojstri v Franciji (kakor lani na Norveškem) verjetno hodili v kuharsko šolo v Kamniku (ETA), zato je kar čas za spremembo. Ustavila sva se v predmestju RENNES-a, na PZA ob gozdičku in bujnem zelenju, kjer naju je čakalo že 12 avtodomov. Do sedaj sva prevozila že 1.850 km.

Prevoženo 209 km, spanje PZA Cesson-Sevigne: N 48.11835; E 01.59106; brezplačno

Petek: 17.05.2013: Rennes – Pointe d'Arouest

Zjutraj odhod v RENNES, ki je bil skoraj povsem uničen v požaru leta 1720. Požar je »preživel« le sodna palača, ki pa so jo med uporom leta 1994 požgali ribiči. Zjutraj je le 5 oC, sicer sončno, vendar

ogled Rennesa s kolesom odpade. Mesto sva le prevozila in se ob 9h odpravila dalje do DINAN-a. Leži blizu smaragnega zaliva Atlantika. Obdan je z obzidjem in stoji nad reko Rance. Mestece me je očaralo – ena sama galerija. Odločila sva se, da greva s turistično ladjico na enourni ogled po reki Loire . Doživela sva vodne zapornice (izdelane so po načrtu Leonarda da Vincija, ki pa jih je kopiral od Kitajcev). Vodna gladina se dvigne za 1,3 m. Takih zapornic je od Rennesa do St Maloja skupaj 60. Ob 13h sva nadaljevala pot proti obali. Peljeva se skozi PAIMPOL do rta POINTE DE L'AROUEST. Ustaviva se na parkirališču čisto ob morju, kjer je že 18 avtodomov. Pogled je fantastičen. Atlantik, posut z nešteti malimi otočki in lepa smaragdna plaža, kjer je izrazito plimovanje. Imela sva v načrtu obisk otoka ILE DE BREHAT s kolesom, ki je menda posut z bogatimi vilami in tudi turisti so te vrste. Na žalost pa je bil prevoz na otok zaradi urnika, ki ga narekuje plima oz. oseka, mogoč s kolesi le v jutranjih urah. Zato sva naredila kolesarski izlet v sosednja manjša mesta, ki so obdana z neskončno kvadraturu obdelane zemlje. Šokirali so naju toplogredni nasadi s paradižniki, sadike so visoke kar 3 metre, tople grede pa kot ogromne tovarne, ena zraven druge. Sedaj vem od kod nam vso zimo paradižniki. Po povratku sva si naredila kosilo ETA prebranec in klobase mojega dobrega mesarja in zelenjavo. Končno sva lahko malo posedela zunaj na sončku, le iz Atlantika je stalno pihalo. Še sprehod po peščeni obali, Milojka je končno prišla tudi do kamenja in školjk. Lep sončni zahod sva si ogledala ob 21.50. Do sedaj sva naredila 2.034 km.

Prevoženo 180 km, kolo 25 km , spanje PZA Pointe de l'Arouest: N 48.82010; E 03.01994; brezpla.

Sobota, 18.05.2013: Pointe d'Arouest – Cancale

Zjutraj sva iz postelje občudovala prelep pogled na Atlantik z otočki. Ob 8.30 greva proti CANCAL-u. Vsaka vas ima vsaj 5 rondojev, v ST. BREEUCU se usmeriva proti obalni cesti. Zopet se oblači, upava, da se končno malo ogreje. Ustaviva se v HILLON-u. Obala je peščena, močno piha, v VAL ANDRE, opaziva barke na suhem, tako močna je oseka. Šla sva na kavo, čez pol ure so barke že veselo plavale v morju. Naletela sva na tržnico in kupila ostrige in še žive škampe. Se že veseliva. Ob 13h nadaljujemo protu rtu CAP FREHEL, enemu najbolj obiskanih krajev v Bretaniji (PZA N 48.68106, E - 02.31755 – plačljivo). Ogromen svetilnik je obdan z visokimi klifi. Prelezla sva okolico in se povzpela na svetilnik (140 stopnic), ki nudi prelep razgled na vse strani. Okoli je smaragdno morje, v morju kar nekaj surfarjev. Veter je še naprej močan. Ob 18h sva prispela v CANCALE, malo, srčkano ribiško mesto, center gojišč ostrig, raj za kulinarične užitarje. PZA je bil že dobro zaseden s ca 50 avtodomi in dobila sva enega zadnjih mest. Vsebino hladilnika sva prihranila za naslednji dan. Odpravila sva se na obalo, ki spominja na piransko punto, le daljšo. Gostilna pri gostilni, natrpane, nekaj tudi čisto praznih. Dobila sva prostor v eni polnih, si privoščila ostrige in školjke in ni nama bilo žal. Ob obali so tudi kioski, kjer lahko kupiš ostrige, škampe, jastoge, rakovice – ni da ni. Ob obali si ljudje privoščijo ostrige, na tleh gora zluščenih ostrig, vmes pa cele stisnjene limone – simpatično.

Prevoženo 186 km, spanje PZA Cancale: N 48.66990; E 01.86566; 6 eur na avtomat

Nedelja, 19.05.2013: Cancale –Mont St Michel

Ponoči je ves čas deževalo, jutro je bilo hladno in oblačno, vreme zopet zapleta načrte. Ob 10 uri odrineva proti ST MALO. Zapeljeva se še na skrajni rt Cancale. Kljub dežju prelep razgled po klifih, čereh in otočkih. Srečava skupino kolesarjev, ki jih ni kaj dosti motila vremenska situacija. Glede kolesarjenja sva enotna - če ni prijaznih pogojev, ne greva na kolo. Voziva se mimo dun z mivko, ob njih pa vsake toliko nekaj avtodomov. V mestu sva ostala do 15h. Žal sva morala imeti odprte dežnike, veter je nagajal. Mesto je obdano z lepim obzidjem, ima veliko pristanišče, prav tako veliko trgovin, ki jih ne moti, da je nedelja. Posebnost so restavracije, ki se, posebno ob notranji strani obzidja, vrste ena poleg druge in vse ponujajo morske dobrote. Lokali se okrog 13 ure nabijejo z lačnimi turisti, težko najdeš prazen kotiček. Tokrat se jim nisva pridružila, saj naju v hladilniku čakajo ostrige in škampi. Nadaljujemo proti MONT ST MICHEL. Znana turistična meka je 80 m visok polotok, znan tudi po velikem plimovanju. Kopno počasi izginja, s stalno prenovo to želijo ustaviti. Otok je meka za romarje, na vrhu je cerkev, opatija in nekoliko hiš, nagnetenih v strm hribu. Za ogled sva planirala naslednji dan, za danes pa samo večerni ogled »od daleč«. Poiskala sva planiran kamp, oddaljen 4 km, in najprej opravila nujne kontakte po skypu. Privoščila sva si super večerjo – ostrige z limono in tabascom in odlične škampe v buzari. Ob 22-h je še vedno svetlo, dežuje, ...

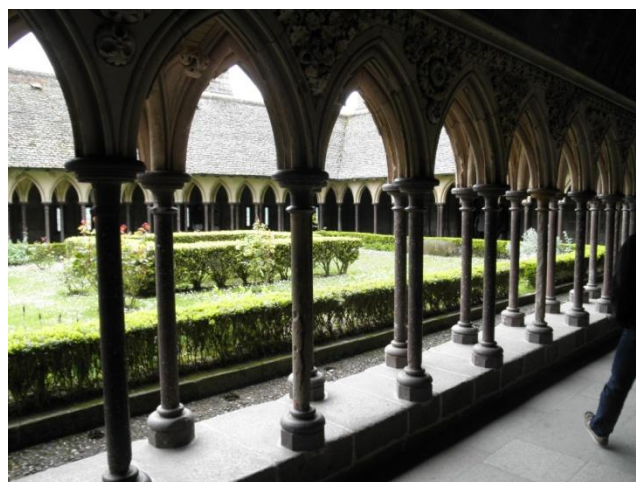
Prevoženo 186 km, spanje Camp Portorson-Ardenon: N 48.6036; E -01.4769; 10 eur + elektrika

Ponedeljek, 20.05.2013: Mont St Michel – Barfleur

Opraviva z vso higieno in se ob 9-h odpraviva na otok. Nekaj pred otokom parkirava izven nesramno dragih parkirišč, kolesa ven in proti otoku do ceste, ki povezuje otok s kopnim. Tam naprej pelje avtobus, ki stalno vozi na otok. Po otoku se vijejo nepregledne množice romarjev in turistov. Pot se vzpenja, je ozka in obdana z lokalčki in trgovinicami, ki vabijo s hrano in spominki. Šla sva do vrha, vzela voden ogled po spomeniško obnovljenih stavbah in cerkvah ter si na koncu privoščila dolg razgled vse naokrog. Skupine organizirano vodenih romarjev, ki kljub mokri in mrzli mivki, bose pešačijo in so v daljavi videti kot mravljice. Bilo je lepo, obisk res pusti neizbrisen spomin na to svetovno dediščino. Ob lepšem vremenu bi gotovo ostala kakšen dan več. Pot nadaljujema ob 15h proti vrhu Normandije v CHERBOURG, ki je največje pristanišče v Normandiji. Po ogledu mesta, nadaljujema v COUTANCES, mesto z znamenito katedralo. Malo po 19 uri prispeva v BARFLEUR, ob morju je manjše parkirišče za avtodome. Imava srečo, saj je prostora le še za naju. Ta dan sva skupaj prevozila že 2.500 km, sva utrujena in lačna. Med potjo se je tajal domači piščančji paprikaš, instant Knorr pire se je prav dobro podal k paprikašu in Etini rdeči pesi. Imam malo težavo z desno nogo, nad gležnjem je pordela koža in otekla. Jo hladim in masiram. Sprehodila sva se ob obali, da sva prečevala, kam zjutraj po ribe.... Ponoči je zopet deževalo in spala sva bolj slabo.

Prevoženo 200 km, spanje PZA Barfleur: N 49.66928; E -01.26353; brezplačno

Torek, 21.05.2013: Barfleur – Cabourg

Po zajtrku, ob 9h, so ribiči končno pripeljali svoj ulov. Največ je bilo morskih psov, rakovic, neka riba, ki je podobna rombu. Kupila sva še živo orado, imela je dobro kilo in plačala sva jo 7 eur. Če bi imela kaj več prostora v hladilniku, bi prav gotovo kupila celo jato. Pot nadaljujemo ob normandijski obali, končno sonce – brez oblaka. Peljemo se ob obali, ki ves čas opozarja na II.svetovno vojno. V CARENTAN-u greva do kanala in seveda zapornic. Pod kanalom je speljana avtocesta. Nadaljujemo v GRAND CAMP-MAISY, nadalje v OUISTREHAM...same mivkaste plaže, do OMAHA BEACH, kjer sva obiskala pokopališče ameriških vojakov. Objekt je strogo nadzorovan, ob prihodu te »pregledajo« kot na letališču. Preko 9.000 grobov, ki jim v ravnih linijah ne vidiš konca, seznam pogrešanih, spomeniki in spomeniki, vrtijo dokumentarne filme, ki se te posebej dotaknejo. Pretresljivo, pravi šok. Koliko izgubljenih mladih življenj, družin, ki so ostale brez očeta,moža... Pot sva nadaljevala do VIERVILLE SUR MER.... vsa mesta še kar spominjajo na dan D - 6.junija, na 2,5 miliona izkrcanih vojakov, ostankov pontonskih mostov, orožja.... Nadaljujemo v CAEN, malo se potolaživa s telečjo obaro in prečesava to veliko mesto z rečnim pristaniščem in velikimi cerkvami. Pot nadaljujemo v CABOURG, bogato turistično mesto. Poiščemo organizirano parkirišče, ki je poleg golf igrišča in hipodroma. Večerja končno po mojem okusu – testenine, riba bo za jutri.

Prevoženo 192 km, spanje PZA Cabourg: N 49.28219; E -0.11936; brezplačno

Sreda, 22.05.2013: Cabourg – Etretat

Zjutraj lep pogled na hipodrom, konji že veselo krožijo. Obiščeva tržni sember v mestu. Ko si Milojka kupi toplo jopo, se takoj zjasni. Nadaljujeva po COTE FLEURIE do HOULGATE, mondeno mesto ob peščenih obalah, šolkice.... turistov še ni, že urejajo peščene plaže, postavljajo kabine... V VILLERS SUR MER sva sedla na kolo in ob obali občudovala mondene hotele, prekrasne vile in lepe plaže, naprej v DILLEEANY, nato v TROUVILLE SUR MER, kjer je ogromen Casino. V VILENRUIL sva si ob tenis igrišču končno spekla najino orado in krompirčev v koščkih.... bilo je super!!! Potem dalje in ustavila sva se v HOUFLEURju, se sprehodila po simpatičnih ulicah s samimi lokalčki in umetniškimi prodajalnami. Mesto je res vredno ogleda, imajo PZA ob obalah...Potem na COT DE GRASSE čez PONT DE NORMANDIE, ki s svojo veličino in lepoto res naredi vtis. Strošek je majhen (6,10 EUR), v primerjavi s pogledom in prihranjenimi 60 km vožnje, če bi vozila naokrog. Ustavila sva se v LE HAVRU. Ker me noga še kar boli, sva šla v lekarno po nasvet. Svetovali so mi obisk ugence, kar sva tudi naredila. Po sprejemu so mi sestre grozile s hospitalizacijo, takoj so mi dali infuzijo, odvzeli kri, naredili EKG.... Zdravnik mi je našel milimetrsko razpoko med prsti in ocenil, da je to krivo za infekcijo in povezane težave. Kri je bila v redu, predpisal mi je antibiotik in lokalno oskrbo noge. Res sva si oddahnila in odpeljala še 25 km na počivališče v ETRETAT na COTE d'ALBATRE, kamor prispeva pozno ob 23.30 h.

Prevoženo 124 km, spanje PZA Etretat: N 49.41872; E -0.24020; brezplačno

Četrtek, 23.05.2013: Etretat – Verneuil

Zjutraj ogled ETRETAT-a, obala je prekrasna, bele pečine, ena lepša od druge. Valovi butajo v peščeno obalo ob klifih, kjer poslušáš prelepo pesem morja in kamenčkov, ki ga rinejo valovi k in od obale. Kar ne moreš stran. Prelezla sva vse pečine in tu ostala do 12h. Vseskozi se odpirajo novi zalivi in klifi, v vetrovnem zaledju je zanimivo golf igrišče. Na dolgo se ustaviva tudi v mestu, ki je polno lepih hiš, lokalčkov in trgovin s spominčki. Milojka je nabrala polne žepe kamenčkov za njene mozaike. Naredila sva tudi širši krog s kolesom po okolici. Pot sva nadaljujevala v LILLEBONNE, dalje v PORT JEROME, kjer nama je »Ančka« na lepem rekla, da se vkrcava na trajekt. Ta naju je brez plačila v slabih 5 minutah prepeljal čez Seino v STAUBIN. Oddaljila sva se od morja in nadaljujevala pot ob Seini. Ogledava si PORT AUDEMER, lep stari del mesta, ki na nekaj mestih spominja na Benetke. Dalje do ROUEN-a, tokrat prvič po avtocesti, ker naju malo preganja čas. Seveda si ogledava cerkev Device Orleanske in katedralo, ki slovi po čipki podobni obdelavi kamna in svoji mogočnosti. Tudi stari del mesta z mestno uro na oboku je čudovit. Ocenjujejo, da je Rouen, ki je sicer prestolnica Normandije, eno najbolj obnovljenih mest. Sicer je to veliko industrijsko pristanišče ob Seni in ima lepe visoke lesene hiše. Ob 17h greva dalje do zadnje postaje tega dne, ki naju pripelje 38 km pred Pariz – kamp v VERNEUIL SUR SEINE. Večerja in načrti za Pariz...

Prevoženo 214 km, spanje Kamp Val de Seine Verneuil: N 48.99607; E 01.96098; 15 eur

Petek, 24.05.2013: Verneuil – Pariz

Zjutraj kompletna oskrba in ob 10h odpotujeva. Imava 38 km do PARIZA – do kampa v BOIS DE BOULOGNE. Želiva si lepšega vremena, da bi lahko po Parizu vandrala s kolesom. V kamp prispeva ob 11-h. Vsekakor prvi bolj živahen kamp. Zelo velik in kar dobro napolnjen. Pariz je Pariz! Takoj sva dobila vse informacije v recepciji, se vsedla na prvi avtobus, ki naju je pripeljal do metroja Porte de Maillot in jo mahnila do Notre Dame, po ogledu pa v Latinsko četrt in Les Halles. S seboj sva imela dežnike, pred občasnim dežjem pa sva se skrivala po trgovinah..... Po stari navadi si za dnevne ogleda vedno izbereva manjše koščke mesta, pa tiste bolj natančno in počasi. Pariz je itak poglavje zase, tu sva bila že večkrat in vedno znova navduši. Sva že čisto domača, kar po mnogih, tudi daljših bivanjih, ni nič nenavadnega. Domov sva prikolovratila po 19 uri. Večerja, tuš, klepet s sosedi...

Prevoženo 40 km, spanje Kamp Indigo Paris: N 48.86820; E 02.23463; 32 eur

Sobota, 25.05.2013: Pariz

DAN MLADOSTI!!! Ker vreme še kaže zobe, sva zopet odpeketa z avtobusom na metro in v mesto. Šla sva do Montmartera in v baziliko Sacre Coeur. Pohajkovala sva po ulicah Montmartera in si

privoščila na Espace Dali kozarček rozeja ob opazovanju trum od Japoncev do Američanov, starih in mladih, normalnih in tudi takih, kot iz kakšnega filma . Zatem naprej za kakšno urico na Pigale , do Opere , v predel Les Grands Boulevards z ogledi Galerie Lafayette, ki vedno navduši s čudovito streho od znotraj, veletrgovin Printemps in drugih. Povsod nemogoča gneča, ljudje drviijo in nakupujejo. Komaj sva čakala, da se rešiva iz primeža turistov. Ponudba je sicer izvrstna, vendar imamo doma vse, kar rabimo. V kamp sva se vrnila utrujena ob 19h. Bogato kosilo: čebulna juha, žrebičkovi zrezki, pire krompir, zelena solata, teran. Zvečer pripraviva načrt za naslednji dan...

Nedelja, 26.05.013: Pariz

Vreme je dobro, noga ne boli več. Odpraviva se v Pariz s kolesom. Ker je nedelja, se vsi rekreirajo – kolesarijo, tečejo, rolajo, se sprehajajo. V mesto so se zgrinjale množice na protest proti legalizaciji istospolnih porok. Nepregledne množice protestnikov s transparenti, v majicah, ki ponazarjajo družino, moški, ženska, otroci. Neprestano so krožili policijski avtomobili z prižganimi sireni. Neskončna kolona kolesarjev, vmes midva. Bilo je kar nevarno, zato sva ubrala svojo pot, predvsem ob Seini. Pa je kar šlo. Za kolesarje je kar dobro poskrbljeno, sicer malo skačeš iz pločnika na cesto, pa nazaj in še levo in desno in si samo želiva, da naju ne bi nagnali policaji. Šla sva do slavloloka zmage, na Elizejske poljane, do Tour Eiffel, ob Seni do Ile de la Cite, nato do centra George

Pompidou in v najino priljubljeno četrt, Le Marais. Počasi si ogledujeva modne restavracije, galerije, pivnice, butike ...Zopet neskončne množice ljudi na Place des Vosges (bivša kraljeva palača z 36 razkošnimi hišami, razporejenimi v kvadrat). Pariz je lep! Prekolesarila sva 30 km, veliko tudi prehodila in se ob 19h utrujena vrnila v kamp. Vračala sva se v špalirju preko 500 avtobusov, ki so čakali na povratek protestnikov. Bilo je mirno, čeprav so v poročilih poročali tudi o izgredih. Večerja ETA polnjene paprike, poboljšane s smetano, topla bageta, Bourgundec

Ponedeljek, 27.05.2013: Pariz - Sezanne

Zjutraj sije sonce in se veseliva lepega dne. Ker danes odpotujeva, sva avtodom postavila na varovan prostor in ob 9h na kolo in do Tour Eiffel, saj se je obetal lep razged. Iz kampa do stolpa je le 6 km. Vrsta za nakup kart je bila že neskončno dolga. Disciplinirano so čakali v vrsti, nama pa se je po balkansko uspelo vrniti in se priključiti čakajočim na pol poti. Na drug plato sva uspela priti že ob 11h, zgornji je bil na žalost zaprt. Tu sva bila že večkrat, a razgled po mestu vedno znova navduši. Dol sva se podala peš. Ustavila sva se na prvem platoju in si privoščila kozarček rozeja. Vrnila sva se v najin Le Marais, se potikala naokoli in občudovala bogate trgovine, da si napaseš oči. Najbolj naju pritegnejo boutiki z opremo za dom.. kakšni dizajni.... Za vnuke sva kupila kakšno igračo, da ju razveseliva. Za kosilo sva imela sendvič v Fallafel prodajalni, kar je trenutno zelo »INN«. Bilo je

odlično. Jaz govedino z zelenjavo in prelito z omako, Milojka piščanca z zelenjavo in pikantno omako. V kamp sva se vrnila malo po 18 uri, se stuširala in odpravila na pot. V Parizu sva bila 4 dni – kakor vedno premalo. Za muzeje si tokrat nisva vzela časa, saj se še vrneva. Vožnja iz Pariza je bila pestra. 25km sem ter tja, nemogoč dren na cesti, motoristi, ki vozijo kot mušice. Po dobri uri drena sva končno prišla na avtocesto do SEZANNE, kjer je bil kamp z le nekaj camperji, vendar vhod že zaprt in nikogar. Postavila sva se na parking pred kampom in v družbi še enega avtodoma prenočila.

Prevoženo 134 km, spanje P pred kampom Sezanne: N 48.72114; E 03.70235, brezplačno

Torek, 28.05.2013: Sezanne – Strasbourg

Malo dežuje in na pot sva se odpravila že ob 7h. Na cesti sami kamioni in midva. Narava je nepopisno lepa. Neskončna obdelana polja – oljna repica kot sonce, pšenica svetlo zelena, travne površine drugačno zelene, pa še druge poljščine....prelepo, prava igra barv, v ozadju vetrnice. Ustavila sva se v TOULU, pozajtrkovala. Ogledala sva si lepo katedraro in samostan, nadaljujema pot. Nacionalka je še vedno polna kamionov, ampak gre hitro. V STRASBOURGH sva prišla ob 13 uri. Šla sva v kamp, ki je 3km iz mesta. Tja vodi lepa kolesarska pot. Tu sva tudi že bila, veselila sva se ponovnega sprehoda po LE PETITE FRANCE in ogleda prelepe katedrale. Bilo je toplo in sončno, še dodaten užitek, ki nama ni bil na tem potovanju velikokrat naklonjen. Dokler se na lepem ni zopet stemnilo in začelo deževati. Zatekla sva se v nek lokal na pivo, da bi prevedrila. Dežja ni bilo konca. Ker je občasno malo manj padalo in pravzaprav ni bilo več hudega, sva se vsedla na kolo in se odpravila v kamp. Napravila sva dobro večerjo - rostbeaf, šparglje, ocvrta jajčka in motovilec, k temu se je prilegel kozarček rozeja.

Prevoženo 365 km, spanje kamp Elsau Strasbourg: N 48.75615; E 07.71695, 15 eur (v letu 2014 bo kamp zaprt zaradi prenove; nadomesten PZA v Jardin des deux rives: N 48.56665, E 07.79965)

Sreda, 29.05.2013: Strasbourg - Chimsee

Odrineva ob 9 uri, hitro iz mesta, čez dva mostova in smo v Nemčiji. Do Stuttgarta ves čas dežuje. Veliko zastojev, zato gre počasi. Po treh urah vožnje narediva, malo pred Ulmom, pavzo za kavo. Ker kar dežuje, ne bova delala velikih postankov, čeprav sva jih imela v planu. Nadaljujema pot skozi Muenchen, tokrat brez zapletov. Po prevoženih 460 km sva se ustavila v kampu v Prienu. Še kar dežuje. Narediva kosilo – domači goveji zrezki v omaki, rižek in mešana solata. Za posladek muškato tonel iz Oplotnice. Ko se je dež malo umiril, sva se sprehodila po kampu, ki je zelo lep in kar poln, imajo tudi Camper stop ponudbo. Je čisto ob jezeru, poskrbljeno za lačne, žejne, otroke, surfarje. Zvečer ni bilo nič bolje za potep do Priena, zato zgodaj spat jutri naju čaka še 350 km do doma.

Prevoženo 465 km, spanje kamp Harras - PZA: N 47.84061; E 12.37295; 12,50 eur

Četrtek, 30.05.2013: Harras - Ljubljana

Vreme za kolesarjenje okoli jezera in po okolici nama zopet ni naklonjeno. Napoved je slaba. Zjutraj pozajtrkujeva, pripraviva vse za vožnjo in se odpraviva proti domu. Narediva še manjši »obhod« ob jezeru, preveriva nekaj parkirališč za avtodome in kampe ter greva domov. Neusmiljeno dežuje vso pot. »Doma« si privoščiva še kosilo v piceriji Bolero v Naklem, v Ljubljani sva še pred večerom.

Potovanje je bilo dolgo in kar naporno, urnik zgoščen, vendar si le na tak način v omejenem času lahko ogledaš čim več, predvsem pa kolikor toliko natančno. Vsaka od treh destinacij bi zaslužila svoje potovanje in malo več časa, vendar imava pomisleke predvsem zaradi potovanj na izhodiščne točke in nazaj domov. Predvsem pa je, po izreku mojega prijatelja, »življenje tako kratko, da si enostavno ne moremo privoščiti, da bi hodili večkrat na isto pot«. Za nekatere to vsekakor drži!

Skupaj sva prevozila 4.398 in 232 km s kolesi, o stroških pa tokrat nič.....